

2018 - The Year of ITI

Меѓународен ден на танцот 29 април 2018 – Африка

Салија Саноу, Буркина Фасо

Танчарка, кореограф

Танц или смисла за иднината

Како да се испрати оваа порака директно на заедницата без да се помисли на сите овие мигрантски тела, принудени на егзодус и егзил насекаде низ светот? Како кореограф и танчар кој ги има пропатувано сите континенти за да ја претстави својата работа и ги има збогатено искуствата со други, можам ли да го одбегнам хаосот кој го тресе светот, поточно, миграциониот ризик? Не. Го гледам тој хаос и ја гледам неговата темнина, неговата бруталност, но истовремено ги гледам и приликите кои доаѓаат со него; приликите кои современиот танц ми ги прикажа со цел да се биде дел од една епоха. Прашањето кое го поставува миграцијата, пошироко од нејзините политички врски - прашањето на себе набљудување. Поглед хранет од фантазија која цеди една пристрасна, погрешна, стереотипна идеја која е, да речеме, наметливо тело на социјалната ткаенина. Сепак, без разлика дали ни се допаѓа или не, без разлика дали признаваме или не, каква и да ни е бојата на кожата, какво и да е нашето потекло, каде и да живееме, сите имаме една иста, заедничка основа: човештвото. Тоа е пример, парадигма која го води мојот креативен процес. Доколку мојата работа како кореограф е прашање на граници, територии, култури, доказ на човештвата, таа е секогаш присутна, па дури и повторлива на еден докажан, на еден дифузен начин, таа е непроменлива бидејќи одржувам една љубопитна врска со времето, со просторот, со поместувањата, основана на чувствителни и понекогаш крехки релации конституирани и несомнено тестирани, како со Африка, така и со Европа. Со шоуто „Желба на хоризонтот“, чиј кореографски речник како драматургија доаѓа од моите искуства работејќи во работилници за танц со бегалци во кампови во Буркина Фасо и Бурунди, се обидов да ги пренесам произведените слики, се обидов да го пренесам неверојатното насилство забележано во овие места, каде што секој се обидува да живее, или барем се обидува да промени малку од себе. Танцување за живот е пораката за која доаѓам со цврста увереност дека уметникот мора да најде сила, нагон и енергија за да се најде себеси во животот. Ова искуство на непознатост, каде го почувствував моето месо во длабокото крварење од страв, беда и недостојност, ми даде храброст и сила која е сè уште недефинирана. Оваа меѓузона каде ништо човечко, логично или етичко не е земено

предвид повеќе, ова место надвор од заедничкиот закон, во границите на ништото, каде што се појавуваат колебливост, апсурдност и непрестајно насилство; кога живееш таму, мојот страв стана максимумот на мојата храброст, да, признавам, оваа дотогаш непозната држава ми даде волја да се освојам, со танц, со малку од иднината и дел од сегашноста, неизвесна, но означена со надеж. Да, се изразувам гласно, танцот може да се измисли и открие себеси, сега, тука и насекаде! Да, движењето има свои блесоци, свои хармонии на необични места како во бегалски камп, една цела приказна која може, гестови наспроти гестови, телото наспроти телото, призраци наспроти призраци почнуваат да танцуваат. Танцувајте за да ја измамите осаменоста, чекањето, болката, танцувајте за да дадете светлина на еден поглед, танцувајте за да го отстраните стравот, танцувајте и танцувајте.

Ова уникатно искуство создаде еден неочекуван пристап кон движење во мојата кореографска работа, ми откри нови перцепции, несомнено ме водеше до потребите да знам дека танцот е огромна уметност, дека крие универзално знаење кое има преживеано сето ова време, тоа е рефлексивна на култури и традиции кои се богати и разновидни како многуте линии на соединување на луѓето. Тоа е извор на значење. За мене, тоа е уметноста на животот, на поезијата и надежта, тоа е храброст и првиот чекор кон способноста „да се бори судбината, да се изненади катастрофата од оној страв кој понекогаш не тера да се соочиме со неправедната моќ, понекогаш да ја навредиме пијаната победа, да издржиме, да застанеме; ова е примерот кој им е потребен на луѓето и светлината која ги електрифицира“, прекрасен цитат од Виктор Иго, извлечен од „Клетници“, кој ви го претставувам како заклучок.

Превод: Калина Качоровска – дете преведувач и лектор